

nemlig at nu fik vi et stort statsligt selskab, som i årene fremover kunne styre en udvikling i retning af vedvarende energi, ny brændselsenergi, brintenergi, store vindmøller og sådan noget, og som vi kunne bruge til at styre forbruget af naturgassen på en fornuftig måde i stedet for bare at bortøde disse værdier, så ville det være godt. Men der er jo så mange, der har givet det klare signal – fru Aase D. Madsen gjorde det også, og regeringen har ikke lagt skjul på det – at det her er vejen til bortsalg af statens interesser i den danske energisektor.

Det hedder et lovforslag om privatisering, og går man aftaleteksten igennem, kan man jo også se, at hele konstruktionen lægger op til, at på et eller andet tidspunkt begynder staten at sælge sine aktieandele ud. Og det er jo en overordentlig spinkel majoritet, 51 pct. i et selskab, som ejer et andet selskab, hvor der er 51 pct. Det er sådan et kinesisk æskesystem. Der skal ikke trækkes meget ud, før dette korthus falder fra hinanden. Det er et fuldt privatiseret selskab, og det har jo fra starten været den borgerlige regerings idé med det.

Vi så da gerne, at hr. Svend Aukens forhåbninger kunne holde, men vi synes, dæmningen ser mere og mere skrøbelig ud, vandet fosser så at sige ud af hullerne, og det er kun et spørgsmål om tid, før dæmningen braser sammen. Og så har vi altså fået etableret et monopol, der kontrollerer hele den danske elproduktion, og som ikke længere er i statens besiddelse. Det synes vi sådan set ikke er nogen ret smart måde at gøre det på.

Kl. 16.50

Man sagde oven i købet, at det var for at undgå, at et stort statsejet svensk selskab skulle komme ind og sætte sig på det, og hvad er så det første, vi skal læse i Jyllands-Posten om den sag? Ja, det er, at den mand, som man oven i købet i selve aftalen har bestemt skal være direktør for foretagendet, Peter Høstgaard-Jensen, udtaler til Jyllands-Posten, at han er klar til at tage dette nye fusionerede selskab med ind i et stort nordisk selskab om nogle år. Fusionen er kun det første skridt til denne fusion med det fire gange så store Vattenfall.

Så det, det hele gik ud på, nemlig at udgå, at det var Vattenfall, der satte sig på tingene, har man nu ansat en direktør til at sikre sker i løbet af 4-5 år. Han siger bare, at det ikke lige er det rigtige tidspunkt at gøre det på nu, det er for tidligt, men man skal altså gøre sig klar til den situation, at der bliver en fusion med Vattenfall.

Når man så læser disse papirer med aftaleteksten igennem, kan man jo se, at der heller ikke er noget, der forhindrer, at staten begynder at sælge sine aktier ud, og at der gennemføres en sådan fusion om 4 eller 5 år under Peter Høstgaard-Jensens ledelse. Det er derfor, vi fra Enhedslistens side ikke vil medvirke til det her, for det projekt, som man sagde gik ud på, at der skulle være konkurrence, er sådan, at man i første skridt samler det i ét dansk selskab, der kontrollerer hele elproduktionen og også en hel del gasaktiviteter, faktisk stort set hele den danske energiproduktion, og så oven i købet i direktionen har planer om endnu større fusioner på nordisk plan, alt sammen i konkurrencens navn.

Det synes vi ikke virker så fantastisk klogt og langsigtet, hvis det gjaldt om, at vi skulle bevare en offentlig indflydelse på elsektoren og dens udvikling her i landet, men det har jo heller aldrig været finansministerens hensigt. Derfor har finansministeren jo fået det, som han ville have det, nu har han fået konstrueret den glidebane, som det offentligt ejede DONG kan rutsje nedad mod sin endelige afvikling. Den glidebane har han fået konstrueret.

Det er oven i købet lykkedes ham at få hele Folketinget bortset fra Enhedslisten til at sætte sig på den samme glidebane. Jeg vil udtrykke min anerkendelse af finansministeren, for man må da anerkende, at det er et flot stykke teknologi, at han har kunnet sætte så mange andre op på den glidebane og også fået dem til at rutsje ned af den i et betydeligt tempo.

Vi frygter, som jeg har været inde på, at der i kølvandet på den her privatisering af DONG og fusionen med Elsam vil komme nogle betydelige prisstigninger for forbrugerne af to grunde: I første omgang fordi der altså skal hentes nogle milliarder. Som fru Aase D. Madsen sagde, er der jo ikke andre end det nye selskab til at betale de milliarder, men det er der jo, for det bliver jo så sendt ud til de forbrugere, der skal betale for selskabets ydelser og elproduktion. Så det bliver prisstigninger for forbrugerne, og det bliver omkostningsbestemte prisstigninger, og derfor kan jeg ikke tro, at der er nogen konkurrencemyndigheder, der kan modsætte sig betalingen.

Dernæst kommer så på længere sigt den bestemmelse i aftalen, som jo også allerede er indført, om, hvad der sker efter 10 år, at så skal naturgasinfrastrukturen jo faktisk ud og overgå til Energinet Danmark.

Vi har forsøgt at få at vide, hvor mange milliarder det så er, der dér skal betales af forbruger-